

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/353/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114225947
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114225947.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36234176, p r o t i žalovanému: Milan Kurila, nar. 30.8.1943, bytom Radatice 109, o zaplatenie 442,14 Eur a prísl. takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 335 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5,50% ročne od 13.9.2013 do zaplatenia a trovy konania vo výške 9,54 Eur, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 25.9.2014 sa domáhal zaplatenia sumy 442,14 Eur, kapitalizovaného úroku z omeškania, ktorý vyčíslil na sumu 36,13 Eur za obdobie od 13.9.2013 do 18.9.2014 a za ďalšie obdobie teda od 19.9.2014 žiadal priznať úrok z omeškania vo výške 18,15% ročne zo žalovanej sumy. Nárok uplatnil z úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi dňa 7.2.2013 s tým, že predstavuje istinu vo výške 241,74 Eur, úrok vo výške 54,14 Eur, zosplatnenú istinu vo výške 93,26 eur, poplatkov za upomienky vo výške 24 a 17 Eur a napokon zmluvnú pokutu vo výške 17 Eur.

Žalovaný sa doposiaľ k žalobe nevyjadril, aj keď táto mu bola doručená s uznesením podľa § 114 O.s.p. ešte dňa 20.10.2014.

Vzhľadom na to, že jedná sa o drobný spor, súd s poukazom na § 115 a ods. 2 O.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vykonal dokazovanie úverovou zmluvou č. 4302029907, výpisom čerpania, splátok a úhrad, výzvou k splateniu úveru zo dňa 29.8.2013 s poštovým podacím hárkom a zistil tento skutkový stav:

Účastníci uzavreli dňa 7.2.2013 písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere pod č. 4302029907. Touto zmluvou žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 335 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť 8 splátkami po 49,07 Eur počnúc dňom 7.3.2013. Lehota splatnosti bola stanovená na 15.10.2013. V zmluve je uvedená ročná úroková sadzba 41,60%, RPMN vo výške 51,6%, priemerná hodnota RPMN 40,6%.

Podľa výpisu čerpania, splátok a úhrad žalovaný skutočne čerpal úver vo výške 335 Eur dňa 7.2.2013, žiadnu splátku však neuhradil. Žalobca preto listom zo dňa 29.8.2013 úver zosplatnil a vyzval žalovaného na zaplatenie dlhu vo výške 442,14 Eur v lehote 15 dní od odoslania tejto výzvy. Z poštového podacieho hárku vyplýva, že skutočne toto výzvu žalovanému odoslal.

Právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení činnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade v znení účinnom od 1.1.2013 do 9.6.2013).

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 vety prvej citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona. Medzi nimi pod písm. k/ je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

Súd už konštatoval, že v zmluve chýba povinná náležitosť, ktorá je zakotvená v § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu so spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6.8.2013.

V dôsledku chýbajúcej náležitosti zmluvy nastáva dôsledok, ktorý je upravený v § 11 ods. 1 citovaného zákona, teda poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Znamená to, že

žalovaný má žalobcovi vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 335 Eur a preto súd zaviazal žalovaného len k úhrade tejto sumy a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú z vyššie uvedených dôvodov zamietol.

Žalobca si uplatnil aj nárok na zmluvnú pokutu, avšak v žalobe neuviedol na základe čoho zmluvnú pokutu uplatňuje. Je nepochybné, že nebola dohodnutá v úverovej zmluve a pokiaľ bola uvedená len úverových zmluvných podmienkach žalobcu súd je toho názoru, že nebola zachovaná písomná forma dohody, ktorá sa vyžaduje v zmysle § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 544 ods. 2 zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 40 ods. 1 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Podľa názoru súdu pre platné dojednanie zmluvnej pokuty písomnou formou sa vyžaduje jej uzavretie v zmluve, ktorá je podpísaná účastníkmi a nepostačuje jej uvedenie len v obchodných podmienkach. V tejto súvislosti možno poukázať na právny záver vyslovený v náleze Ústavného súdu ČR I.US 3512/11 zo dňa 11.11.2013. Podľa neho v rámci spotrebiteľských zmlúv dohody o zmluvnej pokute zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. VOP, ale len samotnej spotrebiteľskej zmluvy. Ústavný súd zdôraznil, že dodávateľ má sa chovať k spotrebiteľovi, ktorý je slabšou zmluvnou stranou poctivo, v opačnom prípade mu nie je možné poskytnúť právnu ochranu. Zásada poctivosti sa prejavuje aj tým, že zmluvné dojednania nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať ujednanie technického a vysvetľujúceho charakteru a naopak nesmú slúžiť k tomu, aby v nich dodávateľ skryl ujednania, ktoré sú pre spotrebiteľov nevýhodné a u ktorých predpokladá, že ujdú jeho pozornosti.

Žalovaný sa dostal do omeškania dňa 13.9.2013, teda 15. deň od odoslania výzvy k zosplatneniu úveru s poukazom na § 565 OZ. K tomuto dňu však výška úrokov z omeškania činila 5,50 % ročne, ako to vyplýva z nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013. Podľa § 3 citovaného vládneho nariadenia výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c citovaného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013.

V danom prípade zmluvný vzťah medzi účastníkmi vznikol až 14.3.2013 a preto pre výšku úrokov z omeškania nemožno použiť predchádzajúci právny predpis.

Úroky z omeškania vyplývajú z ustanovenia § 517 ods. 1, 2 OZ.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Súd teda zamietol žalobu aj v časti úrokov z omeškania nad 5,50% ročne.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. žalobca mal vo veci úspech v podiele 68%, neúspech v podiele 32%, preto súd mu priznal náhradu trov konania v rozsahu 36%. Žalobca pritom uplatňoval náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 26,50 Eur, z toho 36,% predstavuje 9,54 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.